

Advies nr. 06/2009 van 18 maart 2009

Betreft: Voorontwerp van wet houdende oprichting van de centrale databank van voertuiggegevens
(A/2009/004)

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

Gelet op de Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens* ("Richtlijn 95/46/EG");

Gelet op de wet van 8 december 1992 *tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVP"), inzonderheid artikel 29;

Gelet op het verzoek om advies van de Heer Staatssecretaris voor Mobiliteit ontvangen op 4 maart 2009;

Gelet op het verslag van de Voorzitter ;

Brengt op 18 maart 2009 het volgend advies uit:

I. INLEIDING

1. De Heer E. Schouppe, Staatssecretaris voor Mobiliteit verzocht de Commissie op 4 maart 2009 om advies over het Voorontwerp van wet houdende oprichting van de centrale databank van voertuiggegevens (hierna "*het voorontwerp*").

2. De afgelopen jaren verleende de Commissie herhaaldelijk advies in deze problematiek. Zij verleende advies met nr. 42/2006 op 18 oktober 2006 over het eerste voorontwerp, en advies nr. 23/2008 van 11 juni 2008 over een gewijzigde versie van dit voorontwerp. Actueel ligt een derde versie van het voorontwerp voor ter advies, dat als centrale doelstelling heeft om de opspoorbaarheid van voertuigen (via de hieraan verbonden geregistreerde eigenaars) te realiseren.

II. INHOUD VAN HET VOORONTWERP

3. De Commissie stelt vast dat in het voorontwerp inhoudelijk tal van nieuwe elementen werden toegevoegd ten opzichte van de eerdere voorontwerpen. Hiermee komt men tegemoet aan de meerderheid van de belangrijkste opmerkingen in de eerdere adviezen van de Commissie.

4. Los van enkele terminologische verduidelijkingen zijn de belangrijkste inhoudelijke wijzigingen ten opzichte van de vorige voorontwerpen de volgende:

- Er werd duidelijk bepaald dat het Directoraat-generaal Mobiliteit en Verkeersveiligheid van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer de verantwoordelijke voor de verwerking is van de persoonsgegevens die zich in de centrale databank bevinden (artikel 5 voorontwerp en bijhorende Memorie van toelichting);
- Een uitgebreide lijst van doelstellingen waarvoor de gegevens uit de centrale databank kunnen worden gebruikt werd ingevoegd in artikel 4;
- De lijst van mogelijke ontvangers(categorieën) van de gegevens werd algemeen omschreven in artikel 17, dit naar analogie van artikel 5 van de wet van 8 augustus 1983 *tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen*;
- De machtigingsbevoegdheid van het bestaande sectoraal comité voor de federale overheid werd erkend in artikel 17, § 1 van het voorontwerp. Een uitgebreid pakket aan adviesverlenende bevoegdheden werd aan hetzelfde comité toevertrouwd in de artikelen 7, § 4, 8, § 2, 9, 11 al. 2, 12, 13, 17, § 2, 18, 19 al. 2 en 21 en 23, § 3 van het voorontwerp;

- Het voorontwerp houdt nu wel rekening met de bestaande coördinatie tussen de verschillende sectorale comités. De eerdere afwijkende procedureregeling is immers komen te vervallen, zodat de gebruikelijke procedure van het sectoraal comité voor de federale overheid wordt gevolgd, geregeld door artikel 36bis WVP en het Koninklijk Besluit uit 2003¹ met betrekking tot de samenstelling en de werking van sectorale comités. Hierdoor werden de sectorale comités die zijn ingericht in de schoot van de Commissie (onder meer RR, KBO, FO,...) onderworpen aan een zo uniform mogelijke procedure;
- Op verzoek van de Commissie werd het register van interconnecties ingericht bij de beheersdienst (artikel 19) in plaats van bij de Commissie. De beheersdienst is het Directoraat-generaal Mobiliteit en Verkeersveiligheid van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer (artikel 2 van het voorontwerp), dus tegelijk ook verantwoordelijke voor de verwerking;
- Een uitgebreidere procedure voor de wijziging van gegevens werd ingevoegd in de artikelen 23 en 24. Deze procedure regelt zowel de ambtshalve wijziging (artikel 23, § 3) door de beheersdienst als de wijziging op verzoek van de betrokkene (artikel 23, § 1).

III. ALGEMEEN ONDERZOEK – RESTERENDE HOOFDOPMERKINGEN

5. Los van een aantal kleinere, vooral terminologische, opmerkingen die hierna worden vermeld in de artikelsgewijze bespreking, vraagt de Commissie aandacht voor een aantal overblijvende hoofdopmerkingen. Deze problemen zijn de volgende :

1. Aanduiding van de gegevens in de centrale databank

6. De aanduiding van de gegevens die worden opgenomen in de centrale databank is niet fundamenteel gewijzigd. Pro memorie : qua gegevens gaat het enerzijds om gegevens die kunnen vallen onder de definitie persoonsgegevens (artikel 7). Anderzijds is er sprake van verwijzingsgegevens uit het luik "referentierepertorium" (artikel 8 § 1). Qua terminologie is het wel enigszins verwarrend dat de Nederlandstalige versie spreekt van de "centrale databank van voertuiggegevens" en de Franstalige versie (nog) van "la source authentique des données relatives aux véhicules". In de memorie van toelichting vinden we ook de term "kruispuntdatabank van de voertuigen" terug. De vlag "centrale databank" blijkt bovendien meerdere ladingen (databanken) te omvatten en is wellicht als term best te definiëren. Minstens vallen hieronder de gegevens onder

¹ Koninklijk besluit van 17 december 2003 tot vaststelling van de nadere regels met betrekking tot de samenstelling en de werking van bepaalde sectorale comités opgericht binnen de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, B.S., 30 december 2003.

artikel 7 en de informatie in het referentierepertoire onder artikel 8, § 1. Verder merkt de Commissie op dat nergens expliciet sprake is van de opname van de bestaande repertoire van voertuigen (met nummerplaatgegevens, bijgehouden door het Directoraat-generaal Mobiliteit en Verkeersveiligheid van de FOD Mobiliteit en Vervoer (artikel 6, § 1 van het K.B. van 20 juli 2001). Dit terwijl de algemene overgangsbepalingen in artikel 38 en 39 wel doen vermoeden dat het de bedoeling is om alle informatie uit het bestaande repertoire ambtshalve over te nemen in de centrale databank. Of dit de vorm zal aannemen van een derde luik van de centrale databank of een incorporatie in het eerste luik (artikel 7) is onduidelijk.

Ongeacht de concrete (projecten van) databank(en) die onder de vlag "centrale databank van voertuiggegevens zullen (kunnen) vallen, dient het bestaande probleem van de gebrekkige wettelijke basis voor verwerkingen onder het K.B. van 20 juli 2001² duidelijk worden verhelpen. De Commissie adviseert derhalve om expliciet te bepalen in de wet (hetzij in artikel 7, § 1, hetzij in een apart artikel) dat de nummerplaatgegevens (mede) zullen deel uitmaken van de centrale databank. Het alternatief is om een aparte wettelijke basis te voorzien voor de verwerkingen van de nummerplaatgegevens.

2. onvoldoende duidelijke aanduiding van de bestaande en mogelijke gegevensleveranciers

7. De Commissie merkt op dat de bestaande en mogelijke gegevensleveranciers nog steeds niet voldoende duidelijk in het voorontwerp werden geregeld. Wel is in artikel 13 sprake van "de diensten die (...) belast zijn met de unieke inzameling en het actualiseren van de gegevens" en de "natuurlijke of rechtspersonen die betrokken worden bij de werking van de centrale databank" en belast worden met de vervulling van een of meerdere van de in artikel 4 bedoelde doeleinden" (artikel 12)

8. De Commissie toonde zich eerder³ voorstander van het duidelijker opsommen in een apart artikel van minstens de voornaamste, bestaande gegevensleveranciers in de wet die reeds gekend mogen worden geacht. In randnummer 21 van het advies 23/2008 werd verwezen naar de (hier opnieuw vermelde) wagenconstructeurs⁴, de eigenaar-exporteur⁵ en de regionale vernietigingscentra⁶.

² Zie verwijzing naar het negatief advies van de Raad van State hierna onder voetnoot 8.

³ Zie randnummer 14 van het advies 42/2006.

⁴ Volgens artikel 32 van het voorontwerp is elke Belgische of buitenlandse fabrikant die een productie-eenheid van voertuigen gelegen op Belgisch grondgebied heeft, verplicht om de voerhuigen die hij produceert onmiddellijk na hun vertrek van de montagelijnen in te schrijven.

⁵ Artikel 32 tweede lid van het voorontwerp.

9. Hoewel op dit punt opnieuw een algemene uitvoeringsbevoegdheid aan de Koning werd verleend, nam de Commissie er wel akte van dat de aanwijzing van de "natuurlijke of rechtspersonen die betrokken worden bij de werking van de centrale databank" (artikel 12) en die "belast zijn met de unieke inzameling en het actualiseren van de gegevens" (artikel 13) zal gebeuren na "advies van het sectoraal comité".

3. Onvoldoende duidelijke aanduiding van de bestaande en mogelijke gebruikers van de gegevens

10. De meerderheid van de actuele en sommige mogelijke gebruikers zijn misschien indirect doch met onvoldoende duidelijkheid afleidbaar uit de finaliteitenlijst in artikel 4. De Commissie benadrukte eerder dat (minstens) de bestaande gebruikers afdoende duidelijk omschreven moeten zijn in de wet. De wet dient ook afdoende duidelijkheid te scheppen rond de mogelijke (categorieën van) gebruikers die kunnen worden gemachtigd door de Koning of het sectoraal comité.

3.1. Noodzaak om de bestaande gebruikers en de mogelijke (categorieën van) gebruikers duidelijk in het voorontwerp te regelen

11. Omwille van de volgende redenen acht de Commissie het noodzakelijk dat de (categorieën van) gebruikers duidelijk in voorontwerp worden vermeld, hetzij met naam of als categorie omschreven.

- Artikel 8 EVRM, 22 Grondwet en 5 WVP

12. Het feit dat de bestaande gebruikers en mogelijke gebruikerscategorieën in de wetgeving dienen te worden vermeld volgt uit de samenlezing van de eis op een transparante wetgeving uit artikel 8 EVRM, de interpretatie van artikel 22 Grondwet door het Grondwettelijk Hof en het legaliteits- en finaliteitsbeginsel (artikel 5 c) en/of 5 e) WVP). Het komt erop neer dat het op voorhand kunnen weten wie welke gegevens voor welk doel kan ontvangen essentieel blijft om de traçabiliteit van het gegevensverkeer voor de betrokkene te behouden, en om te kunnen controleren of de gebruikers wel de gegevens kunnen gebruiken met een afdoende wettelijke basis, en of zij het finaliteitsbeginsel respecteren.

⁶ Het tweede lid van artikel 34 van het voorontwerp preciseert dat elke erkende instantie voor de vernietiging van de voertuigen verplicht is om over te gaan tot de schrapping in de centrale databank waarvan hij de vernietiging uitgevoerd heeft.

- De mogelijkeerschikking van de titularissen van taken in de toekomst (privatisering, of herverdeling van bevoegdheden) m.b.t. de opdrachten onder artikel 4 illustreert het praktisch belang om gebruikers afdoende te omschrijven.

13. Naar de toekomst toe lijkt het voorontwerp nog onvoldoende lessen te trekken uit de problematiek van de toegang van parkeerbedrijven tot het repertorium van de DIV. Hier is en was de finaliteit ingeschreven in het K.B. van 20 juli 2001⁷, doch werden de private parkeerbedrijven en de autonome gemeentebedrijven niet expliciet vermeld in dit K.B als mogelijke ontvangers of gebruikers van de informatie. Toen de overheid het probleem van de toegang van private parkeerbedrijven en autonome gemeentebedrijven wilde regelen bij Koninklijk besluit, stuitte zij medio 2008 op een negatief advies van de Raad van State⁸. Intussen bracht de blijvende verdeeldheid in de rechtspraak van de vrederechters geen soelaas en bleek eind 2008 een wetgevende interventie via programmawet⁹ nodig om de wettelijkheid van de toegang van private parkeerbedrijven en autonome gemeentebedrijven tot de informatie uit het repertorium van de DIV afdoende te verzekeren. Dit in afwachting van een definitieve, kwalitatieve regeling door het huidige voorontwerp. Het niet duidelijk regelen van de bestaande en mogelijke ontvangers riskeert ook in de toekomst bijkomende verdeeldheid te creëren in de rechtspraak.

3.2. oorzaken van onduidelijkheid in het voorontwerp

14. De aanduiding van de bestaande en mogelijke gegevensontvangers blijkt onduidelijk door twee oorzaken. Zowel de gekozen procedures om gebruikers te machtigen als de terminologie om gebruikers te omschrijven zijn onvoldoende duidelijk geregeld.

- De aanduiding van de gebruikers kan gebeuren via twee verschillende procedures (artikel 12 en artikel 17 voorontwerp)

15. Het voorontwerp voorziet twee procedures om gemachtigde gebruikers aan te duiden.

16. Enerzijds is er sprake van gebruikers die van het sectoraal comité een voorafgaand machtiging kregen (artikel 17 § 1). De wet heeft deze categorieën van mogelijke gebruikers (algemeen)

⁷ Volgens artikel 6, §2,2° mogen de gegevens van het repertorium worden gebruikt voor "*de identificatie van de natuurlijke of rechtspersoon die belastingen of retributies verschuldigd is inzake de verwerving, de inschrijving, de inverkeerstelling, het gebruik of de buitengebruikstelling van een voertuig*".

⁸ De Raad van State oordeelde dat de toegang tot het repertorium voor concessionarissen (en andere instanties dan gemeentelijke autoriteiten) enkel mogelijk was indien die toegang hen wordt verleend bij een wets- of verordeningsbepaling, en op voorwaarde dat deze toegang een wettelijke grondslag heeft. Zie Punt 6 (pagina 8) van advies 45.070 van 27 augustus 2008.

⁹ Zie de artikelen 14 tot en met 16 van de wet van 22 december 2008 *houdende diverse bepalingen* (B.S., 29 december 2008)

afgebakend tot de sectoren van Belgische openbare overheden, instellingen en natuurlijke personen die taken van algemeen belang uitvoeren en natuurlijke of rechtspersonen die optreden als onderaannemers van voormelde openbare overheden. Dit is een werkwijze die correspondeert met de machtigingsprocedure onder artikel 5 van de wet van 8 augustus 1983 *tot regeling van het rijksregister van de natuurlijke personen*.

17. Anderzijds vertrouwt het voorontwerp het in artikel 12 aan de Koning toe¹⁰ om aan aantal gebruikers te machtigen om toegang te krijgen tot de centrale databank van voertuiggegevens. Dit gebeurt dan wel na advies van het sectoraal comité.

18. De Commissie acht het positief dat een mogelijk conflict tussen beide machtigingsprocedures¹¹ afdoende wordt opgevangen door de bijzondere verplichting om vooraf advies van het sectoraal comité te verkrijgen (artikel 12), dit waar de bestaande basisprocedure voor het sectoraal comité (artikel 36bis WVP) dit nochtans niet expliciet voorziet.

19. Het blijft desondanks wel onduidelijk in welke gevallen men voor welke procedure zal kiezen. De vraag is dus of en in welke gevallen het Koninklijk besluit (artikel 12) de voorkeur moet genieten boven de toepassing van de machtigingsprocedure onder artikel 17. Hoewel beide procedures ongetwijfeld hun voor- en nadelen hebben, wordt naar de toekomst toe de toegangsprocedures tot de diverse federale authentieke bronnen (rijksregister, kruispuntbank ondernemingen,...) best zo uniform mogelijk gehouden. Dit wil zeggen dat:

- de wetgever de bestaande gebruikers van informatie uit het repertorium van voertuigen duidelijk dient te omschrijven (met een specifieke verwijzing naar een of meerdere van de doeleinden uit artikel 4);
- de niet door de wet gemachtigde gebruikers via de machtigingsprocedure zouden kunnen worden geholpen;
- de beide machtigingsopties via K.B. of machtiging best in een artikel worden verenigd. Dit is de aanpak onder zowel artikel 5 Wet Rijksregister en artikel 36 bis WVP en biedt de beste garantie voor een duidelijke regeling van de machtigingsopties;
- het nuttig kan zijn om te bepalen (in de memorie van toelichting) dat de Koning zou optreden indien de machtigingsprocedure niet aangewezen lijkt omdat reglementair optreden door het aantal aanvragers de meest praktische weg is (hoewel de optie van een "generieke machtiging" ook door het sectoraal comité kan worden uitgewerkt), of omdat

¹⁰ Artikel 12 bepaalt " De Koning wijst, na advies van het sectoraal comité, de natuurlijke of rechtspersonen aan die betrokken worden bij de werking van centrale databank en belast worden met de vervulling van een of meerdere van de in artikel 4 bedoelde doeleinden. "

¹¹ Bijvoorbeeld indien de Koning, gebruik zou machtigen buiten de gebruikerscategorieën omschreven in artikel 17.

een aantal specifieke reglementaire maatregelen aan de aanvrager(s) dienen te worden opgelegd (bvb bijzondere beveiligingsmaatregelen), hetgeen niet tot de bevoegdheid van het sectoraal comité behoort.

3.3. De aanduiding van mogelijke gebruikers is niet consistent en verwarrend

20. De diverse termen die het voorontwerp hanteert om de mogelijke gebruikers aan te duiden zijn niet eenduidig en scheppen verwarring. Een eerste onduidelijke term is "(diensten binnen) het netwerk" (artikel 8¹² en artikel 20). Hoewel "Netwerk" werd gedefinieerd, gaat het om een algemene, technologische aanduiding van de verschijningsvorm van de verwerkingen ("het geheel van gegevensbanken betreffende het voertuig"), die normaal losstaat van het aantal en de identiteit van de mogelijke gebruikers. Een andere onduidelijke omschrijving is de "uitwisseling tussen de diensten" (artikel 19). Hoewel "Dienst" werd gedefinieerd in artikel 2 kan men zich afvragen of deze term enig nut heeft nu elke "Dienst" lijkt te vallen onder de algemenere omschrijving in artikel 17, § 1 van overheden, instellingen en natuurlijke personen aan wie het sectoraal comité machtiging kan verlenen voor een (elektronische) mededeling van gegevens uit de centrale databank. Ook de definitie van "Netwerk" kan op zichzelf geenszins de verplichting afdoende opvangen van de wetgever om de mogelijke gebruikers van de gegevens "in het netwerk" afdoende duidelijk en op voorhand te omschrijven (artikel 8 EVRM, 22 Grondwet en 9 WVP).

4. Uitwerking in het voorontwerp van de informatieplicht in hoofde van de diverse verantwoordelijken (onder meer de beheersdienst), vnl. mbt vorm en transparantie over indirecte informatiestromen naar de beheersdienst toe.

21. Gezien het Directoraat-generaal Mobiliteit en Verkeersveiligheid van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer de verantwoordelijke is voor de verwerking van de persoonsgegevens in de centrale databank van voertuiggegevens, dient zij voor de verwerking waarvoor zij de verantwoordelijkheid draagt erop toe te zien dat de informatieplicht ten aanzien van de betrokkenen wordt nageleefd (artikel 9 WVP).

22. De Commissie herinnert er aan dat artikel 9 WVP niet de wijze omschrijft waarop de informatie moet worden verstrekt door de diverse verantwoordelijken (beheersdienst en gemachtigde gebruikers). Het is dan ook opvallend dat de tekst van het voorontwerp nergens bepaalt of overlaat aan de Koning op welke wijze de informatie zal worden verschaft. Wel bepaalt de Memorie van

¹² Zoals bijvoorbeeld Artikel 8, §1 : "Zijn beschikbaar in het netwerk" en artikel 8, §2 dat stelt "De Koning bepaalt, na advies van het sectoraal comité, de types van bijkomende gegevens die beschikbaar moeten zijn in het netwerk." Hier worden bijkomende gegevens en gegevensgebruik opengelaten.

toelichting bij artikel 5 dat het *"Directoraat-generaal de techniek van de "short & layered" inform"*¹³ (zal) toepassen in zijn communicatiebeleid naar de burger en de onderneming toe, dit wil zeggen, dit wil zeggen beknopte informatie op formulieren en documenten, met verwijzing naar meer uitgebreide informatie op de website van de FOD Mobiliteit en Vervoer (privacybeleid DG MVV, links naar wetteksten odm. Waar privacybeleid uitvoerig staat beschreven).

23. De toelichting in de Memorie van Toelichting is positief, doch viseert enkel het scenario van directe gegevensoverdracht onder artikel 9, § 1 WVP. Het zal inderdaad voorkomen dat de beheersdienst de gegevens rechtstreeks van de betrokkenen heeft verkregen (eerste scenario onder artikel 9 § 1 WVP). Dit is bijvoorbeeld het geval onder de wijzigingsregeling van artikel 24, § 2, bij het aanvragen van een nummerplaat, of bij de inschrijving van een voertuig, ...). Het zal echter ook voorkomen dat de gegevensoverdracht aan de beheersdienst onrechtstreeks zal gebeuren via tussenpersonen. Dit is het geval wanneer "gegevensleveranciers" zoals een vakman gegevens (moeten) leveren aan de beheersdienst (artikel 9 § 2 WVP). In dat laatste voorbeeld moet elke vakman, minstens via de gebruikelijke contractuele voorwaarden, de betrokkenen informeren dat (bvb op een bestelbon) meegedeelde persoonsgegevens zullen worden meegedeeld aan de beheersdienst voor het vervullen van haar taken en opdrachten onder het voorontwerp.

24. De Commissie adviseert derhalve om bijkomend aan te duiden dat de Koning kan bepalen op welke wijze en onder welke voorwaarden de beheersdienst (als verantwoordelijke voor de verwerking centrale databank) en de overige verantwoordelijken worden geacht hun informatieplicht conform artikel 9 WVP na te leven, dit na advies van het sectoraal comité. .

5. Concrete beveiligingsmaatregelen

25. In haar advies met nummer 23/2008 van 11 juni 2008¹⁴ beklemtoonde de Commissie sterk de noodzaak tot het voorzien van afdoende concrete beveiligingsmaatregelen op centraal en lokaal vlak.

26. Het voorontwerp laat het in hoofdorde over aan de Koning om de gepaste technische en organisatorische maatregelen te voorzien (artikel 16 WVP). Deze delegatie aan de Koning heeft weinig zin, nu artikel 16, § 4 in fine WVP reeds voorziet in een ruimere delegatie aan de Koning. Dit

¹³ Nvdr bedoeld wordt het concept van een getrapte opmaak van kennisgevingen aan de betrokkenen of "korte en gelaagde privacyclausules" ("short and layered privacy notices"). Zie o.m. het document WP100 van de Groep 29 van 25 november 2004 te raadplegen op http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/2004/wp100_nl.pdf, en het OECD Report / Aanbeveling n° DSTI/ICCP/REG(2006)5/FINAL [http://appl1.oecd.org/olis/2006doc.nsf/linkto/dsti-iccp-reg\(2006\)5-final](http://appl1.oecd.org/olis/2006doc.nsf/linkto/dsti-iccp-reg(2006)5-final)

¹⁴ Zie onder meer de randnummers 37 tot en met 40, 112 en 113 van dit advies.

artikel stelt immers *"Op advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer kan de Koning voor alle of voor bepaalde categorieën van verwerkingen aangepaste normen inzake informaticaveiligheid uitvaardigen."* Bovendien voorziet artikel 16 WVP reeds een aantal basisregels die de vertrouwelijkheid en beveiliging van elke verwerking van persoonsgegevens regelen.

27. Daarnaast voorziet artikel 30 van het voorontwerp wel in het "aanduiden van een verantwoordelijke inzake informatieveiligheid" bij "iedere dienst". Om welke "dienst" het gaat lijkt onduidelijk (zie hiervoor), wellicht bedoelt men zowel de gemachtigde diensten, de gegevensleveranciers als de beheersdienst. Bovendien vraagt de Commissie zich af of, op lokaal vlak, men wel over de middelen en kennis zal beschikken om dergelijke gespecialiseerde functie naar behoren in te vullen. Volgens artikel 30 kan voormelde consulent bij het sectoraal comité en de beheersdienst rechtstreeks aangifte doen "van de misbruiken waarvan hij kennis zou hebben". Er wordt ook bepaald dat elke dienst aangifte doet bij het sectoraal comité en bij de beheersdienst, maar desgevallend ook bij de betrokken persoon, van de misbruiken waarvan hij kennis zou hebben. Dit artikel voert met andere woorden een meldingsplicht in van een beveiligingslek (zogenaamde "security breach notification").

28. De Commissie is van oordeel dat de actuele bepalingen in het voorontwerp in verband met beveiliging nog kunnen worden verbeterd. Onverminderd het voorstel in haar vorige advies¹⁵ adviseert de Commissie derhalve om:

- expliciet in de laatste alinea van artikel 30 te bepalen dat de Koning de gepaste technische en organisatorische maatregelen kan bepalen overeenkomstig artikel 16, § 4 WVP. Momenteel verwijst enkel de memorie van toelichting naar dit artikel;
- te bepalen in artikel 30 dat de invoering voor elke dienst van de consulent naar eigen keuze apart of op sectoraal niveau kan worden ingericht¹⁶;
- bij wet of uitvoeringsbesluit onder artikel 16, § 4 WVP, de beheersdienst, gemachtigde gebruikers en gegevensleveranciers te verplichten om een beveiligingsplan op te maken en op te volgen;
- bij wet of uitvoeringsbesluit onder artikel 16, § 4 WVP, de beheersdienst, gemachtigde gebruikers en gegevensleveranciers te verplichten om alle ontvangen beveiligingsvragen en klachten en gepercipieerde incidenten te registreren ("loggen");

¹⁵ Gecentraliseerde opslag en log-in (dus bij de beheersdienst),

¹⁶ Voor de steden en gemeenten die zich onvoldoende thuis achten in deze problematiek kan bijvoorbeeld op groepsniveau een gepaste opvolging worden uitgebouwd via de reeds bestaande kanalen of gespecialiseerde ondernemingen. Private parkeerbedrijven kunnen dergelijke functie "in house" instellen of desnoods uitbesteden,....

- de toepassingsvoorwaarden en procedure van de meldingsplicht beter te omschrijven bij wet of in het uitvoeringsbesluit onder artikel 16 § 4 WVP. De Commissie acht het bijvoorbeeld niet noodzakelijk om een ruimere meldingsplicht naar alle burgers voor alle incidenten op te zetten, indien het Directoraat-generaal Mobiliteit en Verkeersveiligheid van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer afdoende transparantie op haar website realiseert. Immers, door het vermelden van de gemachtigde gebruikers, en de finaliteiten waarvoor het gebruik werd gemachtigd op een website zullen de betrokken burgers die vragen hebben bij het gebruik van gegevens uit de centrale databank door een tegenpartij een concreet instrument hebben om na te gaan of er sprake is van finaliteitsafwijking of niet-gemachtigd gebruik.

29. Deze enkele nuancerings kunnen het bewustzijn en de praktijk rond informatieveiligheid verhogen en het risico op beveiligingslekken zichtbaar en opvolgbaar maken voor de beheersdienst en de Commissie.

6. Interpretatieregeling toepassing WVP ten opzichte van bijzondere regeling in het voorontwerp

30. Andere voorontwerpen en wetten die in de afgelopen jaren een bijzonder beschermingsregime installeerden (of wensten te installeren) in aanvulling van de basisbescherming onder de WVP¹⁷ voerden een bijzondere prioriteitsregeling in teneinde eventuele interpretatieproblemen tussen de WVP en de bijzondere wet te behelpen.

31. Het voorontwerp bevat dergelijke regeling niet, en er is dus onvoldoende aandacht voor een dubbel risico. Enerzijds dat het voorontwerp door haar karakter van bijzondere wet¹⁸ een aantal toepasselijke beschermingen onder de WVP (zelfs onbewust of onbedoeld) zou kunnen buitenspel zetten. Anderzijds dat een aantal hogere beschermingen onder het voorontwerp¹⁹ zouden worden buitenspel gezet bij een meer richtlijnconforme interpretatie (in functie van de Richtlijn 95/46/EG).

32. De Commissie adviseert daarom om in een bijkomend artikel duidelijk te bepalen dat

¹⁷ Zie bijvoorbeeld artikel 4 van de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's, en artikel 3 van het Wetsvoorstel houdende de omkadering van de negatieve lijsten van 31 januari 2008, Kamer, Doc 052, 0754/001.

¹⁸ Ingevolge de interpretatieregule "lex specialis derogat legi generali" (de bijzondere wet krijgt normaal voorrang boven de algemene wetgeving (de *lex generalis*).

¹⁹ Zoals de plicht om advies te vragen aan het sectoraal comité voor de federale overheid als de Koning machtiging tot gebruik verleent

- de WVP steeds van toepassing is ("bvb via de bewoording *"onverminderd de bepalingen van deze wet is de wet van 8 december 1992 betreffende de bescherming van persoonsgegevens van toepassing op de in deze wet bedoelde persoonsgegevens"*.)
- naar analogie met het wetsvoorstel negatieve lijsten²⁰, *"in het geval van tegenstrijdigheid tussen de bepalingen van het voorontwerp en de WVP de voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de betrokken natuurlijke personen meest voordelige regeling wordt toegepast."*

IV. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

33. Subsidiair, voor zover als nuttig, onderzoekt de Commissie hierna de artikelen van het voorontwerp, overeenkomstig hun volgorde.

Artikel 2

34. De Commissie stelt zich vragen bij het nut van het gebruik van de term "Netwerk" (zie hiervoor).

35. De Commissie adviseert om een definitie van de term "gemachtigde dienst" toe te voegen (machtigingen door de Koning of het sectoraal comité in de zin van de actuele artikelen 12 en 17), en deze definitie consistent doorheen het voorontwerp te gebruiken.

Artikel 4

36. Omwille van de transparantie (leesbaarheid en interpretatie) ware het duidelijker om de diverse gebruiksdoeleinden ook te hergroeperen onder enkele duidelijker afdelingstitels zoals "verkeer en mobiliteit²¹", sociaal-economische doeleinden²², fiscale doeleinden²³, politieel-gerechtigde doeleinden²⁴,... Dit kan ook een leidraad zijn bij interpretatie van omschrijving van enkele vager omschreven doeleinden.

²⁰ Zie voetnoot nummer 17.

²¹ De punten 1° tot en met 5°, 12 tot en met 13°, 19°, 25° en 28° van het artikel 4.

²² De punten 6°, 10° en 11° en 26° van het artikel 4.

²³ Punt 27° van het artikel 4.

²⁴ Punten 7°, 16 en 17°, 21° en 23°

37. In de voorlaatste alinea van artikel 4 past het om in de lijst van de te waarborgen maatregelen toe te voegen "beveiliging".

Artikel 7

38. De Commissie acht het essentieel dat expliciet wordt bepaald in artikel 7, § 1 dat de nummerplaatgegevens (mede) zullen deel uitmaken van de centrale databank. Indien het daarentegen de bedoeling zou zijn de verwerking van de nummerplaatgegevens enkel onder de reglementaire basis van de wet van 22 februari 1965 en het K.B. van 20 juli 2001 verder te laten verwerken, verwijst zij naar voormeld²⁵ negatief advies van de Raad van State.

Artikel 17

39. Tenzij het expliciet de bedoeling is om een ruimer machtigingregime in te voeren dan onder artikel 36bis WVP, dienen de woorden in de aanhef "De toegang tot de" te worden vervangen door "Elke elektronische mededeling van".

Artikel 19

40. Omwille van de duidelijkheid spreekt men best van "interconnectiegegevens" (alinea 1) en "kadaster van interconnecties" (alinea 2).

Artikel 20

41. De tweede paragraaf wordt best ingeleid met "*Onverminderd de toepassing van artikel 17, § 1, kan...*". Het is niet omdat bepaalde gebruikers een vergoeding moeten betalen voor het gebruik van gegevens uit de centrale databank, dat deze gebruikers meteen vrijgesteld zouden zijn van de plicht tot het ontvangen van een voorafgaande machtiging (dit volgt uit artikel 36bis WVP). Zoniet, wordt de conformiteit van het betaalde gebruik van persoonsgegevens uit de centrale databank met de WVP niet a priori nagegaan (geen privacycontrole op voorhand), en riskeert de beheersdienst een verhoogd privacyrisico op te lopen.

Artikel 21

42. De betrokken personen genieten vandaag reeds wettelijke rechten van toegang en verbetering (artikelen 10 en 12 WVP) ten aanzien van elke verantwoordelijke (beheersdienst, gemachtigde

²⁵ Zie voetnoot nr. 7

dienst of gegevensleverancier), en deze artikelen werden reeds uitgevoerd door de artikelen 32 tot en met 35 van het Koninklijk besluit van 13 februari 2001. Zij dienen dus niet te wachten op de invoering van een Koninklijk besluit of advies van het sectoraal comité om deze rechten vandaag te kunnen uitoefenen ten aanzien van elke verantwoordelijke (beheersdienst, gemachtigde dienst en gegevensleverancier). De verwijzing naar de Koning en het advies hebben dus geen toegevoegde waarde en worden best geschrapt. De verwijzing naar "voorwaarden en de aan de" is duidelijk een vergissing en kan worden geschrapt.

Artikel 22

43. "Beschouwd worden" (tweede alinea) dient te worden vervangen door "beschouwen"

Artikel 23

44. Er wordt best toegevoegd op het einde "of de Wet van 8 december 1992", omdat deze wet een ruimere correctie- en verzetsregeling voorziet conform de artikelen 12 en 14 van de Richtlijn 95/46/EG.

Artikel 30

45. In de tweede alinea wordt best bepaald "na advies van het sectoraal comité". Overigens is het gebruikelijk dat het sectoraal comité bij het verzoek om machtiging nagaat of er sprake is van afdoende beveiligingsmaatregelen langs de zijde van de gegevensverstrekker (beheersdienst) en bij de te machtigen gebruikers van de gegevens. Indien blijkt dat een voorafgaand (algemeen) advies is bekomen en nageleefd door de aanvrager, vereenvoudigt dit uiteraard het onderzoek en de procedure voor aanvrager en het sectoraal comité.

Artikel 36

46. Voor professionele overtreders zullen de geldboetes wellicht minder druk zetten dan een mogelijk beroepsverbod. De Commissie verwijst naar de mogelijkheid om, bij analogie naar artikel 41 § 2 WVP, een rechterlijk verbod op te leggen om gedurende een te bepalen termijn rechtstreeks of via een tussenpersoon nog een te bepalen activiteit uit te oefenen.

Artikel 41

47. De vraag is wat het lot zal zijn van de bepalingen in de programmawet van december 2008 over de toegang tot parkeergelden²⁶ bij de invoering van het wetsontwerp. Zal de Koning op basis van het artikel 41 van het voorontwerp de programmawet wijzigen teneinde de tekst in overeenstemming te brengen met de Wet centrale databank voertuiggegevens ? Duidelijker ware de .bestaande gebruikers op te nemen in de wet.

V. BUDGETTAIRE IMPACT

48. Tenslotte herinnert de Commissie de wetgever er aan dat de toenemende werklast van het sectoraal comité onder deze wetgeving, hoe dan ook een bijkomende verhoging van haar budget zal vereisen.

OM DEZE REDENEN,

49. De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer brengt een gunstig advies uit over het voorontwerp. Weliswaar zijn er een aantal punten die nog voor verbetering vatbaar zijn. Het ware aldus best dat

- expliciet wordt bepaald in het voorontwerp (in artikel 7 § 1 of in een apart artikel) dat de nummerplaatgegevens (mede) zullen deel uitmaken van de centrale databank, gelet op het negatieve advies van de Raad van State met betrekking tot de actuele verwerkingen van gegevens uit het repertorium van voertuigen (artikel 6 § 1 van het K.B. van 20 juli 2001)..
- de bestaande en reeds gekende gebruikers van informatie uit het repertorium door de wetgever worden opgesomd.
- de overige, mogelijke gebruikers onder een duidelijker machtigingsregeling vallen die best onder een artikel wordt omschreven conform de redactie van artikel 36bis WVP en artikel 5 WRR (in plaats van in de twee artikelen 12 en 17). Dit zodoende dat hetzij de machtigingsprocedure voor het Comité onder artikel 36bis WVP wordt doorlopen, hetzij advies van het sectoraal comité wordt gevraagd (bij machtiging via K.B., bijvoorbeeld bij bundeling van grote groepen aanvragers met gelijkaardige dossiers)

²⁶ Bedoeld wordt de artikelen 14 tot en met 16 van de wet van 22 december 2008 houdende diverse bepalingen (B.S., 29 december 2008)

- de overige, mogelijke gebruikers duidelijker worden omschreven als de (de door de wetgever, het sectoraal comité of de Koning) "gemachtigde diensten", in plaats van de verwijzing naar vage termen zoals het "netwerk" en de "Diensten".
- de wet aanduidt of aan de Koning overlaat om, na advies van het sectoraal comité, te bepalen op welke wijze de informatieplicht zal moeten worden nageleefd door de beheersdienst en de diverse gegevensleveranciers conform artikel 9 WVP bij directe en indirecte gegevenstransfer voor de centrale databank.
- buiten de algemene delegatie aan de Koning, het voorontwerp enkele concretere maatregelen voorziet die moeten garanderen dat de verplichting tot aanduiding van de verantwoordelijke inzake informatieveiligheid in de praktijk ook wordt waargemaakt. De Commissie denkt hierbij onder meer aan de keuzemogelijkheid van de gemachtigde gebruikers om de consulent aan te duiden op hun niveau of op sectoraal niveau. Zij is ook van oordeel dat de procedure en toepassingsvoorwaarden van de meldingsplicht best kunnen worden omschreven .
- een bijzondere prioriteitsregeling wordt ingevoerd teneinde eventuele interpretatieproblemen te behelpen bij toepassing van dit voorontwerp naast de WVP.

Voor de Administrateur m.v.,

De Voorzitter,

(get.) Patrick Van Wouwe

(get.) Willem Debeuckelaere